

Kiszínezett valóság

MÉRT FÜLLENTÜNK

A HOZZÁNK KÖZLŐALLOKNAK?

„Örölsz az ajándéknak? Persze, imádom! És hogy tetszik az új frizurám? Szuper lett!”

A mindennapokban számtalan olyan helyzet adódhat, amikor a teljes őszinteség helyett inkább szépítesz, és nem árulod el a valódi véleményedet. De vajon kegyes hazugságok nélkül tényleg nem működnének a társas kapcsolatok?

TUSKA-BORBÁLA IRÁSA

A te szádon mikor csúszott ki legtöbb egy kegyes hazugság? Amikor anyukád megkérdezte, hogy tetszik a felső, amit neked vett? Vagy amikor a pasid egy nem túl jól sikerült meglepetés vacsorával várt otthon? Bár a családi, szerelmi és baráti kapcsolatoknak épp az őszinteségen kellene alapulniuk, a hétköznapiakban mégis sokszor folyamodunk kisebb füllentésekhez, hogy elkerüljük a konfliktusokat. Szaktónk szerint ennek az az oka, hogy attól félünk, ha teljesen őszinték vagyunk, elveszítjük a másikat.

„A hazugság egyik funkciója, hogy szeretnénk jó színben feltüntetni magunkat mások előtt, ezért eltitkolunk vagy inkább megszépitünk dolgokat – magyarázza Habis Melinda klinikai szak-

pszichológus. – Önbecsülésünk érdekében igyekszünk elkerülni a zavarba ejtő és megalázó helyzeteket, inkább nem konfrontálódunk. Próbáljuk a másikat is megvédeni, meg szeretnénk előzni, hogy egy-egy kellemetlen igaz-

sággal meg kelljen bántanunk a másikat, inkább ráhagyjuk. Sokszor a kapcsolatunk jellegéből fakad az őszinteség hiánya, hiszen ki mondja meg például a főnökének, ha ciki a ruhája vagy a viselkedése?”

